

L'home d'esport

Jaume Mestres i Fossas (Barcelona, 1892 - Vallvidrera, 1981), titulat el 1917 a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona era també un destacat home d'esport.

El 1913 estava entre els impulsors d'un Comitè Olímpic Català. En demanar els Jocs pel 1924 li van encarregar **l'Estadi Català**, un gran estadi per a 35.000 espectadors inaugurat el 1922 en l'antiga pedrera de la Fuixarda (Montjuïc). El mateix any va fer el nou estadi per al F.C. Barcelona, el mític **Camp de les Corts** (1922-1957), amb un aforament inicial de 30.000 espectadors.

Es va demanar a Mestres el projecte d'un gran circuit automobilístic d'uns 2.000 m. al costat de la urbanització Terramar, a Sitges. Així va néixer el **Circuit de Terramar** (1921), el quart del món de les seves característiques i una obra primerenca en formigó armat.

Jaume Mestres també seria un prohom de la natació a Espanya. Fundador i president de la Federació Espanyola de Natació, sorgida del C. N. Barcelona, el 1920, Mestres va fer el projecte de la **piscina coberta del Club Natació Barcelona** (1924).

L'arquitecte de Prestigi

Sota la influència Art Deco, Jaume Mestres va construir, entre 1928 i 1929, el **Pavelló de la Indústria Catalana**, a l'Exposició Iberoamericana de Sevilla, i el **Pavelló d'Artistes Reunits**, de l'Exposició Internacional de Barcelona, que s'ha considerat l'edificació més destacada de l'arquitectura catalana en l'Exposició del 29.

La dècada dels 30 va fer-se un estil propi, d'un racionalisme adaptat a la seva personalitat i a la tradició noucentista. Edificis singulars són l'**Editorial Seix i Barral** (1930-1978), i la **Mútua Escolar Blanquerna** (1930). Destacar també les cases **Viladot** (1930) i **Ginestà** (1931), a l'Avinguda Gaudí, i les casa **Sans** (1933), a la plaça Molina, i "**Fertilizadora Cros**" (1932), a Mallorca.

Jaume Mestres va ser secretari del Sindicat d'Arquitectes (1936-37), mentre col·laborava en les revistes "La Ciutat i la Casa" i "Arquitectura i Urbanismo". La seva implicació social en l'arquitectura i en l'esport, es va estendre a l'afiliació a Acció Catalana i com a candidat en les eleccions del 1931.

El Professional Superat pels Esdeveniments

Mestres reclamava el 1930 "posar més de manifest l'estructura de la construcció, i sense «enriquir-la» amb «ornamentació»", i buscar "la utilitat, la proporció i l'emoció estètica". Tot i no representar el racionalisme pur dels joves arquitectes del GATCPAC, on va ingressar el 1931.

El maig de 1936, en la conferència "el fracàs de l'arquitecte", Mestres va plantejar un gir al seu concepte d'arquitectura i una reflexió profunda en el nou context socio-polític. Els fets revolucionaris i la guerra van estroncar definitivament el presagi d'una nova etapa creativa.

La postguerra representa una pèrdua de modernitat evident en diferents edificis de Sant Gervasi, però Mestres va seguir una evolució pausada i discreta visible en l'ampliació de **l'Escola Pia de Balmes** (1953) i en el **Santuari de Fàtima** (1954), a Tàrrega.

Jaume Mestres és d'aquella "generació perduda" de grans professionals que han quedat en segon terme per la reivindicació exclusiva del Moviment Modern, encarnat pel GATCPAC, que s'ha fet fins avui.